

De studententijd de mooiste jaren van je leven? Niet volgens televisie- en radiomaker **Peter Van de Veire**. “Ik was een belachelijk braaf jongetje.”

BEKEND TE GENT

Peter Van de Veire studeerde Communicatiemanagement aan het HIBO, een van de hogescholen die in 2000 samen de Arteveldehogeschool werden. Hij deed dit naar eigen zeggen enkel en alleen om in het bezit te komen van een diploma. Het heeft hem alvast geen windeieren gelegd: wie heeft nog nooit gehoord van de bekende televisie- en radiomaker?

Onder lichte dwang van zijn ouders besloot de achttienjarige Peter Van de Veire om verder te studeren. “Mijn ouders wilden dat ik een diploma haalde en zelf was ik ook slim genoeg om te beseffen dat ik dat papier nodig had. Met mijn opleiding Latijn-wiskunde alleen zou ik niet ver komen. Ik had zin om iets helemaal anders te gaan doen, want het middelbaar vond ik de hel. Pas op, ik heb er goeie tijden beleefd, zeker tot het vierde, maar vanaf dan begon het fout te gaan. Ik vond dat ik mijn broek daar zat te verslijten en begon de aap uit te hangen. Mijn hormonen die opspeelden of de puberteit die maar niet ophield. In het zesde hebben ze met veel machtsvertoon gedreigd om mij van school te sturen.”

KARL MARX, ANARCHIE EN PUNK

Eerst studeerde Van de Veire een jaar voor vertaler-tolk. “Faliekant gebuisd. Ik had nooit geleerd om zo’n grote brok leerstof te verwerken én ik deed veel te weinig. Tijdens de blok ontwierp ik bijvoorbeeld T-shirts voor de speelpleinwerking. Na dat jaar kreeg ik nog één kans van mijn ouders: als het mislukte, mocht ik van hen mijn thermoskan pakken en gaan werken. Dat maakte indruk: dus vroeg ik raad aan het PMS, nu het CLB. Het werd communicatiemanagement aan het HIBO. Ik ben naar zowat alle lessen gegaan, want ik had een missie: ik moest en zou dat diploma halen. We waren met zestig studenten, ik was een van de negen die in eerste zit slaagde. Ik was een belachelijk brave jongen.”

Wat niet wil zeggen dat Van de Veire niet buiten kwam. “Ik zat graag in De Sloef, een bruin café. En ik was vaak te vinden in de Vooruit, op fuiven in het Arteveldecafé en af en toe in de Overpoort. Eigenlijk ging ik nooit naar

de plaatsen waar de gemiddelde student ging: ik werd daar nogal raar bekeken, met mijn lang haar tot over mijn schouders, een jeansvest met de communistenvlag erop, en mijn theorieën over Karl Marx, anarchie en punkmuziek. De mensen respecteerden me zoals ik was, maar ik merkte toch dat we in verschillende werelden leefden. Studentencubs waren in geen geval aan mij besteed: ze hadden een ranzige kant die ik niet kon vatten. Ik begreep ook niet waarom ze een lint nodig hadden: een studentencub is toch geen missverkiezing?”

“Ik ben naar zowat alle lessen gegaan, want ik had een missie: ik moest en zou dat diploma halen”

NIET OP KOT

In discussie gaan met de docenten gebeurde in die tijd niet, volgens Peter Van de Veire. “Toen ik studeerde, gingen studenten nooit zwaar in discussie. Ik heb wel één keer ruzie gehad met een docente, een vreemde vrouw met grijs haar en kleren uit de jaren zeventig die met sterrenbeelden bezig was: ze had perfect in Harry Potter kunnen meespelen. Ik had niet het gevoel dat ik iets bijleerde bij haar, dus amuseerde ik mij in haar lessen. Mijn gedrag was voor haar de reden om me een buis te geven op het examen. Tijdens een soort deliberatiegesprek vroeg ze me wat mijn sterrenbeeld was. Dat ik boogschutter was, verklaarde blijkbaar alles. Ik heb mijn tong moeten afbijten om haar niet vierkant uit te lachen.”

Dat Van de Veire niet op kot zat, was zijn eigen keuze. “Thuis stond er eten op tafel, werden mijn kleren gewassen, was het lekker warm en ik moest maar twintig minuten pendelen naar school. Het kotleven leek me soms wel gezellig, maar gehorigheid of een gemeenschappelijke toilet: dat was niets voor mij. Ik kreeg van mijn ouders ook een grote vrijheid. Wanneer ik wou uitgaan, kon ik blijven slapen bij vrienden. Zo heb ik ooit gewoon in een gang geslapen, of aan de toog. Of we gingen uit tot de eerste trein of bus. Of gingen rechtstreeks naar de les. Je zat daar dan wel te stinken, maar zo waren er wel meer.”

“Ik begreep ook niet waarom ze in studentencubs een lint nodig hadden: het is toch geen missverkiezing?”

Intussen is hij veertig. Was de studententijd de mooiste van zijn leven? “Helemaal niet. Dat zou toch erg zijn? Wat stelt de rest van je leven dan voor? Ik snap wel waarom mensen het een mooie tijd vinden. Je bent in de fleur van je leven en voelt je fysiek onwaarschijnlijk goed. Je ontdekt van alles en hebt nog geen verantwoordelijkheden. Maar wat ik nu allemaal kan beleven en doen, is veel aangamer dan toen.”

Kaat Teerlinck

ord

ARTEVELDEHOGESCHOOL - STUDEREN IN GENT - ARTEVELDEHOGESCHOOL - STUDEREN IN GENT - STUDEREN IN GENT - STUDEREN IN GENT

